

Draga, moja Koprivnica

Kak lepo je gledet vulice tvoje,
i poslušat zvuk vetra kaj s parka šumi.

Lepo je hodat stezama tvojim,
dok skupa smo srečni mi.

Lepo je čuti, zvuk crkvenih zvona,
v suton, na večer dok te gledim.

Dok pale se svetla,
kaj v noći te sakoj,
tak čarobnu čine,
dok ja lepo spim.

I senjam te puno, jer si mi draga,
jer v tebi rastem, jer rođen sem tu!
Koprivnico moja, vu srcu te nosim,
navek buš zame iskra vu snu!

Teo Hanžeković, 4. razred
OŠ Braća Radić, Koprivnica
Mentor: Vesnica Mlinarić